

samme Ret, idet han jo er Ejer af den Gaard, han har; han kan jo baade sælge og pantsætte den, og dog bliver han i Virkeligheden stillet langt ringere ved det, der er blevet Skik med Hensyn til Skat- ternes Betaling. Man kan jo være en Tilhænger eller Modstander af den privilegerede Valgret, som man vil. Men eet kunne alle være enige om, og det er, at det er ikke Meningen med Loven, at Skatterne paa den Maade skulle omfordeles. Den, som faktisk betaler Skat- ten af sin Ejendom, ham tilkommer Valg- retten jo ogsaa. Jeg vil derfor være meget glad ved at faa Udtalelser fra den højtærede Minister, om han billigere denne Fremgangsmaade, den Ordning, som er truffen af Godsejeren og som jeg her har omtalt, og hvis han ikke gør det, om han da ikke, naar Ejendomsskylden skal be- tales, jeg antager paa Amtstuen — jeg kan da ikke forstaa andet efter det fore- liggende Lovforslag — vil træffe saadanne Garantier, at den ikke noget Sted bliver indbetalt paa Godskontoret, men direkte gaar ind i Amtskassen, saaledes at de Ejere eller Arvefæstere, der betale Skat- ten, ogsaa komme til at nyde alle mulige Rettigheder, som kunne flyde af den Skat, der betales. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme ind paa flere Enkeltheder, det er gjort saa grundigt og godt og vil sikkert fremdeles blive det.

Ovesen: Ærede Medlemmer, der have haft Ordet, have udtalt deres Glæde over og Tilfredshed med de foreliggende Lov- forslag, og jeg kan for mit Vedkommende ogsaa slutte mig til Glæden og Tilfreds- heden i sin Almindelighed, naar vi se paa vore Skattelove, som de nu ere i Forhold til de ny, der foreligge. Derimod er Glæden og Tilfredsheden noget blandet, naar man kommer til at se paa de fire forskellige Lovforslag, som der foreligge, og særlig da lige over for enkelte Para- graffer i dem.

Dette, at vi faa vore gamle Hartkorn- skatter afskrevne, er noget, som vi ikke have noget imod, men som vi ere glade ved, det er jo en gammel Venstretanke, som længe har været oppe, og at vi skulle have noget i Stedet, det maa Skatteyderne

jo ogsaa være klar over, thi Statskassen kan jo ikke give Skatterne væk. Men det har vistnok nærmest været en Venstre- tanke, at det, der skulde komme i Stedet, skulde være en Indtægts- og Formueskat. Ja, det faa vi ogsaa for en Del; men vi faa ogsaa en anden Skat, og det er den, som jeg vil dvæle et Øjeblik ved, og som vi ikke ere saa glade ved; det er den saa- kaldte Ejendomsskyld. Dette Forslag er jo baade noget nyt her, og noget gammelt. Det er jo gammelt, for saa vidt som det kom frem oppe i Landstinget i Fjor, men her paa Folketingets Bord er det noget nyt. Men det ny, som her er kommet, er ganske vist noget helt andet og bedre og taaleligere end det, der var fremme paa Landstingets Bord. Desuagtet er der dog noget deri, som jeg i alt Fald for mit Ved- kommende af Hensyn til den Kreds, som jeg har den Ære at repræsentere, kunde ønske lidt ændret, da det, dersom det bliver bibeholdt i sin Helhed, vil komme til at blive meget generende netop for en Del af Beboerne derude i min Hjemegn.

Det er jo saa, at der gives mange Ejendomme ude i Vest-, Midt- og til Dels Nordjylland, som ere temmelig store, end- ogsaa forholdsvis store efter vor Lejlighed, men som have en grumme lille Hartkorn- skat. Det er Ejendomme, som ere op- dyrkede af Heder og Moser, som jo have haft en ganske ubetydelig Skat. Dertil kan jo saa siges: Ja, men saa er det jo rigtigt og en Retfærdighedshandling, at vi faa gennemført disse Forslag, og at de ogsaa blive gennemførte over for de større Ejen- domme, som der ligge, og at de smaa Afgifter til Stat og Kommune, som de have gennem de ubetydelige Hartkornsskat- ter, blive forøgede. Ja, ganske overfladisk set kan det se ud, som det er en Ret- færdighedshandling, at disse komme med, men vi skulle huske paa, hvordan disse Ejendomme ere fremstaede. De ere frem- komne ved Slid og Slæb og majsomme- ligt Arbejde fra de Folks Side, som have bundet an med Opdyrkning af Heden. De have gjort det, fordi de derigennem kunde skabe sig et lille Hjem; de have foruden at nedlægge deres Arbejde deri ogsaa maattet stifte en ikke saa lille Gæld, det har næsten i de fleste Tilfælde været uundgaeligt. Men